

Forfatter: Kidde, Harald

Titel: Udrag fra AAGE OG ELSE - DØDEN -

Citation: Kidde, Harald: "Døden. - 1902", i Kidde, Harald: *Døden. - 1902*, 1902-03, s. 43.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-kidde01val-shoot-idm140638392664464/facsimile.pdf> (tilgået 21. september 2021)

Anvendt udgave: Døden. - 1902

«Rigmor! Rigmor!» og Bjæffene forsvandt.

Tue nåede Landevejen og pilte hjemad. Han stand-
sede ikke sit Løb, før han fortumlet og forpustet
nåede om Hjørnet og så Byen ligge derinde med til-
sneede Tage om det røde Kirketårn. Så sank han
udmattet om på en Skærvebunke og pustede ud, inden
han i langsomt Trav begav sig videre.

Da han kom hjem, stormede han strax ind til Moder
for at fortælle hende hele Begivenheden: den skin-
nende Sne, den stygge Slæde, den arrige Hund og
den fremmede Dreng.

«Men Tue dog -- hvorfor løb du fra ham -- han
hjalp dig jo.»

«Ja--a, men han -- han --»

«Hvad for noget?»

«Han hørte ikke til,» sagde Tue, idet han så sig
om i Stuen med et langt, samlende Blik.

«Nå således,» smilte Moder, «jo, Tue, han hjalp
dig jo -- ligesom Fa'r eller Regitze eller jeg vilde
have gjort -- han hører ligeså vel til som vi.»

«Nej,» indvendte Tue -- «for --»

Men da Fader om Aftenen fik Historien at vide,
skubbede han forbaysset sin Silkekælle op på Isen og
fangede Tue ind mellem Benene.

«Men Dreng da -- hvorfor fik du ikke Knægten
med hjem?»

«Hjem --» Tue snappede efter Vejret, «nej,» sagde
han fast og så Fader ind i Øjnene.

Fader rystede på Hovedet ad ham, men så sagde
Moder hurtigt noget henne fra sit Kniblebræt, og
Fader svarede. Tue forstod ikke ret, hvad det var,
han var altfor optaget af Forundring over, hvor Fader
dog kunde sige, at han skulde have taget den frem-
mede Dreng med hjem -- her hjem! Han så sig
om i den stille, lampebelyste Stue med de mørke
Møbler. Moder sad vendt om mod Fader, Lyset faldt